

ДЖАНЕТ МАКЛАУД ТРОТЪР

Дъщерята на чаения плантатор

*Прекрасна и вълнуваща
история за кураж
и изстрадана любов...*

enthusiast

Janet MacLeod Trotter
The Tea Planter`s Daughter
Copyright © Janet MacLeod Trotter, 2007, 2012

Джанет Маклауд Тротър
Дъщерята на чаения плантатор

- © Мария Чайлд, превод, 2016
- © Фиделия Косева, художник на корицата, 2016
- © **Enthusiast** – запазена марка на „Алто комюникейшънс енд пъблишинг“ ООД, 2016

ISBN 978-619-164-211-3

The background of the cover is decorated with various line drawings of tea leaves and twigs, scattered across the white space. The drawings are detailed, showing the veins of the leaves and the structure of the twigs.

ДЖАНЕТ МАКЛАУД ТРОТЪР
Дъщерята на чаения
плантатор

A central illustration of a tea branch with several leaves, positioned above the translator's name.

Превод от английски
Мария Чайлд

enthusiast
София, 2016

ПЪРВА ГЛАВА

Асам*, Индия, 1904 година

– Махай се! – изрева Джок Белхевън от кабинета си. – И разкарай тази смърдяща храна от тук!

– Но, сахиб**, трябва да ядете...

Разнесе се шум от разбит в тиковата рамка на вратата порцелан.

– Опитваш се да ме отровиш, така ли? – изломоти Джок с пиянски глас. – Махай се или ще те застрелям, кълна се, че ще го направя!

Седнали в съседната стая, Клариса и Олив си размениха тревожни погледи; чуваха всяка дума през тънките стени на бунгалото. Последва ново чупене на чинии. С разширени от страх очи, Олив отпусна лъка на цигулката си. Клари скочи от мястото си край огъня.

– Не се притеснявай. Ще го успокоя. – Тя насила се усмихна на уплашената си по-малка сестра и се втурна към вратата, където за малко да се сблъска с Камал, техния бенгалски кансама***, бързаш да напусне кабинета на баща им. Брадясалото лице на стария индиец беше изкривено от шок. Сподири го вълна от грозни ругатни.

Камал бързо затвори вратата и рече:

– Сахиб не е добре. Разярен е като тигър.

Клари отпусна длан върху ръката на стареца. Камал беше служил на Джок от армейските му години, много преди тя да се роди, и знаеше, че изпадналият в бяс пияница от другата страна на вратата е жалка сянка на някогашния енергичен добросърдечен мъж.

---

* Щат в източната част на Индия със столица Диспур. – Бел. прев.

** Господар. – Бел. прев.

*** Готвач от мъжки пол, който също така често изпълнява ролята на домашен прислужник. – Бел. прев.

– Сигурно е ходил до селото да си купи алкохол – прошепна тя. – А каза, че отива за риба.

Камал поклати съчувствено глава.

– Съжалявам, госпожице Клариса.

– Ти не си виновен – побърза да го успокои тя. Двамата се заслушаха притеснено в ругатните на Джок и в трясъка на хвърлените из стаята предмети.

– Не можем да виним баща ви – рече Камал. – От маларията е. Винаги, когато има пристъп, пие, за да се избави от болката. След няколко дни ще бъде съвсем наред.

Клари се трогна от верността на стария кансама, но и двамата знаеха, че треската не беше единствената причина за яростта на баща ѝ. Пиянството му прогресивно и сигурно се беше задълбочавало след ужасното земетресение, при което бе загинала майка ѝ – смазана от едно дърво, паднало върху нея, докато лежеше в леглото, бременна с третото си дете. На Джок вече не му продаваха пиене в офицерския клуб в Шилонг*, а в клуба на чаените плантатори в Тезпур се отнасяха подозрително към него в редките случаи, когато пътуваше нагоре из страната с дъщерите си, за да гледат джимкана** или други спортни състезания. Тъй като вече не можеше да си позволи да си поръчва касетки с уиски от Калкута, Джок беше станал зависим от евтината „огнена вода“ на селяните от Кхаси*** и от купичките с опиум, с които притъпяваше отчаянието си.

– Отиди да направиш чай и да поседиш с Олив – поръча Клари на Камал. – Тя не обича да остава сама. Аз ще се оправя с татко.

Девојката хвърли окуражителна усмивка на Камал, пое си дълбоко дъх и почука решително на вратата на кабинета. Баща

---

* Град в Североизточна Индия, по време на описваните събития – столица на щата Асам. – Бел. прев.

** Събитие, при което конете и ездачите разкриват умения и талант в различни състезания. – Бел. прев.

*** Планински район в Индия и наименование на живеещия в него народ. – Бел. прев.

й изкрещя нещо отвътре на смесица от английски и бенгалски. Клари храбро откряна вратата.

– Бабу* – повика го тя, като използва ласкавото обръщение от своето детство, – аз съм, Клари. Може ли да вляза?

– Върви по дяволите! – озъби ѝ се той.

Клари бутна изцяло вратата и пристъпи в стаята.

– Дойдох да ти пожелая лека нощ, бабу – настоя тя. – Чудех се дали ще искаш чай, преди да си легнеш?

На жълтата светлина на газената лампа виждаше как баща ѝ се олюлява наред отломките, подобно на оцелял след буря моряк. По дървения под, сред пръснатите навсякъде ориз и дал**, бяха разпилени измъкнати от полиците плесенявали книги и парчета син и бял порцелан – с любимите на майка ѝ върбови мотиви. Една пържена риба лежеше в краката на Джок. В стаята вонеше на силен алкохол и пот, въпреки че вътре беше хладно.

Като се опита да прикрие шока си, Клари влезе, прескачайки през бъркотията, без да коментира. В момента споменаването на пораженията само щеше да вбеси баща ѝ още повече. На сутринта той щеше горчиво да се разкайва. Сега я наблюдаваше подозрително, но протестите му бяха замрели.

– Ела да седнеш до огъня, бабу – успокоително рече тя. – Ей сега ще го запаля отново. Хвана ли някоя риба днес? Ама казва, че вчера синовете ѝ уловили голям барбус*** в реката Ум Ширпи. Утре може да пробваш там. Ще отида да погледна, става ли?

– Не! Не бива да излизаш сама – завалено рече Джок. – Леопардите...

– Винаги внимавам.

– И онези мъже. – Той сякаш изплю думата.

– Кои мъже? – Клари го поведе към оръфаното кресло.

---

* Обръщение, което се използва в Южна Азия и изразява уважение към даден мъж; произлиза от *baru* – баща или дядо. – Бел. прев.

** Събирателно наименование за различните видове бобови храни: боб, леща, нахут и др. – Бел. прев.

*** Сладководна риба от семейство шаранови, която се среща в Индия. – Бел. прев.

– Дето душат наоколо, за да търсят работна ръка – проклетите Робсън – изръмжа той.

– Уесли Робсън? – попита изненадано Клари. – От плантацията „Оксфорд“?

– Да – изкрещя Джок, а възбудата му отново нарасна. – Опитва се да ми отмъкне работниците!

Нищо чудно, че баща ѝ беше в такова състояние. Някои големи чаени плантации като „Оксфорд“ не се спираха пред нищо в търсенето на нова работна ръка за обширните си полета. Клари се беше запознала с Уесли Робсън на мач по поло в Тезпур предишната година; беше един от онези наскоро напуснали Англия дръзки, красиви и арогантни младежи, които си въобразяваха, че след три месеца, прекарани в Индия, знаят повече за нея от онези, чийто живот беше минал тук. Баща ѝ веднага го беше намразил, защото беше от рода Робсън от Тайнсайд*, влиятелна фамилия, която, подобно на Белхевън, се беше замогнала чрез даването на земя под аренда, но после бе забогатяла от производството на парни котли. Сега инвестираха средствата си в чай. Всичко, до което се докоснеха, се превръщаше в злато. Робсън и Белхевън се бяха намразили преди години заради някаква фермерска техника.

– Срещал ли си господин Робсън? – попита обезпокоено тя.

– Беше опънал палатката си на брега на Ум Ширпи – изсумтя Джок.

– Може да е бил просто на риболовна експедиция – опита се да го успокои девойката. – Ако набираше работници за чаените си полета, щеше да обикаля из селата и да пръска пари и опиум така, сякаш цялото място му принадлежи.

– Опитва се да ме разори – отказваше да се предаде Джок. – И старият Робсън беше същият – изхвърли дядо ми от бизнеса. Никога няма да му го простя. Сега са в Индия – моята Индия. Тук са, за да ме съсипят...

– Не се разстройвай – рече Клари, като побърза да му помогне да седне в креслото. – Никой няма да ни разори. Скоро цените на чая отново ще скочат.

---

* Област в Североизточна Англия. – Бел. прев.

Той седеше прегърбен и мрачно наблюдаваше как дъщеря му раздухва загасващите въглени в камината и добавя съчки в тях. Когато огънят с пукот оживя, стаята се изпълни със сладкия аромат на сандалово дърво. Клари крадешком погледна към баща си. Беше забил брадичка в гърдите си и затворил очи. Лицето му беше изпито, кожата – сбръчкана като стар пергамент, главата му – почти напълно оплешивяла. Но въпреки европейските си дрехи той изглеждаше по-скоро като индийски аскет, отколкото като бивш военен и впоследствие собственик на чаена плантация.

Тя отново седна на пети и пъкна още съчки в огъня. Представи си, че чува как звънливият глас на майка ѝ нежно я гълчи: „Не клечи като някоя проста селянка, седни като дама, Клариса!“. Напоследък ѝ беше трудно да си спомни лицето на майка си; предпазливата ѝ усмивка и кафявите ѝ всевиждащи очи, тъмната коса, прибрана в стегнат кок в основата на тила. На бюрото на баща ѝ имаше снимка на цялото семейство, седнало на верандата за следобеден чай; бебето Олив на коленете на Джок, нетърпеливата петгодишна Клариса, опитваща се да се откопчи от ръката на майка си, с размазано лице, тъй като ѝ беше омръзнало да стои мирно пред фотографа. Въпреки това майка ѝ беше запазила спокойствие – слаба, красива прерафаелитска фигура със замечтана полуусмивка.

Старата им дойка Ама ѝ беше казала, че колкото повече расте, толкова повече заприличва на майка си. Беше наследила мургавия тен и огромните кафяви очи на Джейн Купър, докато Олив имаше бледочервеникавата коса и по-светлата кожа на рода Белхевън. Двете сестри никак не си приличаха и само външността на Клари издаваше индийския ген от смесената раса на майка ѝ. Макар да бяха отраснали в „Белгури“ като затворнички, Клариса знаеше, че все едно са дамгосани за британското общество в района. Много мъже си хващаха индийски метреси, но баща им беше прехвърлил границите и се бе оженил за една от тях. Джейн Купър, дъщеря на британски чиновник и асамска тъкачка на коприна, беше изоставена като бебе в католическия приют и по-късно обучена за учителка в мисионерското училище в Шилонг.

Сякаш това не беше достатъчно провинение, та Джок наруши приличието още повече с очакванията си дъщерите му да бъдат приети в англо-индийското общество като чистокръвни английски рози. И за капак на всичко този войник парвеню от дивия Нортъмбърланд* си въобразяваше, че знае как се отглежда чай.

О, Клари беше чувала обидните коментари в църквата и в клуба и беше усещала неодобрението на жените на разквартирваните в Шилонг британски офицери, които спираха разговорите си, когато тя влезеше в някой от магазините на базара. Олив мразеше въпросните обиколки, но Клари отказваше да позволи на тези тесногръди хора да я разстройват. Тя имаше по-голямо право да живее тук от всички тях, взети заедно, и страстно обичаше дома си, разположен сред хълмовете на Асам.

Девојката споделяше притесненията на баща си за плантацията. Ужасното земетресение отпреди седем години беше оголило цели акри и се беше наложило да похарчат много средства, за да ги засадят наново. Чаените дървета едва сега достигаха зрелостта си, но пазарът за техните деликатни листа, изглежда, беше изчезнал като утринна мъгла. Ненаситното британско небце сега изискваше силни, богати на вкус чайове от топлите влажни долини на Горен Асам. Щеше ѝ се да има към кого да се обърне за съвет, тъй като баща ѝ, по всичко личеше, твърдо възнамеряваше да се самоунищожи.

Клари хвърли поглед към Джок. Беше задрямал. Тя стана и взе едно одеяло от походното легло в ъгъла. През последните седем години баща ѝ спеше тук, неспособен да влезе в спалнята, в която беше умряла обичната му Джейн. Клари го зави хубаво. Джок се размърда и отвори клепачи. Очите му се заковаха върху нея и ченето му увисна.

– Джейн? – замаяно рече той. – Къде беше, момиче?

Дъхът на Клари секна в гърлото ѝ. Когато беше пиян, баща ѝ често я вземаше за майка ѝ, но всеки път това я разтърсваше.

---

* Графство в Североизточна Англия, граничещо на север с Шотландия. – Бел. прев.

– Заспивай – нежно му каза тя.

– Децата. – Той се намръщи. – Легнали ли са си? Трябва да им кажа лека нощ.

Когато се помъчи да се изправи, тя леко го блъсна назад.

– Децата са добре – успокой го. – Спят, не ги буди.

Баща ѝ се отпусна с въздишка под одеялото.

– Добре.

Клари се наведе и го целуна по челото. Очите ѝ внезапно се насълзиха. Може да беше само на осемнадесет, но се чувстваше смазана под огромните отговорности, легнали на плещите ѝ. Колко дълго щяха да продължават така? Не само че чаената плантация западеше, но и къщата се нуждаеше от ремонт, а учителката по музика на Олив току-що им беше представила сметката за уроците по цигулка. Клари преглътна надигащата се в гърлото ѝ паника. Щом баща ѝ изтрезнееше, щеше да поговори с него. Рано или късно щеше да му се наложи да се изправи лице в лице с проблемите им.

Джанет Маклауд Тротър
ДЪЩЕРЯТА НА ЧАЕНИЯ ПЛАНТАТОР

Превод *Мария Чайлд*
Редактор *Мария Чунчева*
Художник *Фиделия Косева*
Коректор *Грета Петрова*

Английска. Първо издание

Формат 60×90/16
Печатни коли 29

ISBN 978-619-164-211-3

Издава

enthusiast

Запазена марка на „Алто комуникейшънс

енд пбблишинг“ ООД

София, ул. „Кракра“ № 20

тел.: 02 943 87 16; факс: 02 943 87 18

e-mail: office@enthusiast.bg

Книгите на „Ентусиаст“ може да закупите с отстъпка
от www.bookstore.enthusiast.bg

Печат *ФолиАрт*

1905 г., Индия. Безгрижният живот на Клариса Белхевън и по-малката ѝ сестра Олив в чаената плантация „Белгури“ е застрашен от пиянството и дълговете на баща им. Уесли Робсън, дързък млад съперник бизнесмен, предлага да помогне със спасяването на плантацията, като в замяна иска ръката на красивата Клари, но баща ѝ категорично отказва. И когато Джок Белхевън внезапно умира, дъщерите му са принудени да се обърнат за помощ към братовчедя на баща си в Нюкасъл. Градът обаче се оказва доста по-различен от очакванията на двете сестри.

В Нюкасъл Клари е шокирана от отчайващата бедност, на която става свидетелка, и започва да мечтае да отвори собствена чайна. В търсене на по-добър живот за себе си и за своята сестра, Клари успява да избяга от тираничната съпруга на братовчед си и приема да работи като икономка в дома на адвокат Хърбърт Сток. Но отмъстителният син на Хърбърт, Бърти, ядосан от радушия прием, който посреща девојката в семейството, е решен да я съсипе. Тогава в живота на Клари се връща Уесли Робсън и носи със себе си шокиращо разкритие...

Удивителният свят на чаените плантации в Индия и на търговията с чай по време на Едуардианската епоха е прекрасен фон на този трагичен и завладяващ роман за силата на семейството, на приятелството и на любовта, устояваща на изпитанията и на времето.

Вълнуващ, дълбоко емоционален разказ.

„Дейли Рекърд“

Роман, наситен с действие и емоции, който не може да бъде оставен настрана.

„Нюкасъл Джърнъл“

www.entusiast.bg

Цена 18,00 лв.